

måtte bidraga med 30 procent af utgiften för de skattefrälseräntor, som utgå till enskild person, samt härmed fortfara, intill dess skattefrälseräntorna blifvit af statsverket inlösta.

Om remiss till vederbörligt utskott anhålles.

Stockholm den 12 maj 1887.

P. G. Petersson.

N:o 22.

Af herr **P. G. Petersson** i *Brystorp*, om inlösningsfrälsekatte-
räntor till statsverket och statsbidrag för samma räntors
utgörande tillsvdare.

Vid fattadt och redan verkställt beslut om 30 procent afskrifning å grundskatterna hafva hemman och lägenheter, från hvilka frälsekatte-
räntor till enskild person utgå, blifvit från skattelindring alldeles ute-
slutna, och som skäl härför har blifvit angifvet, att dessa räntor icke
vidkomma kronan, utan äro en enskild affär jordegaren och ränteegaren
emellan. Huru än med denna enskilda affär förhåller sig, får jag här-
med fästa uppmärksamheten derpå, att genom en kongl. förordning af
den 21 februari 1789 är stadgadt, att frälsekatte-
räntor skola för all framtid utgå i enlighet med de kontrahenterna emellan slutade aftal och
afhandlingar. Om denna förordning icke tillkommit, hafva enligt allmän
lag de vid hemmanens försäljning förbehållna räntorna varit af sig sjelfva
förfallna efter 50 års förlopp från den dag, fastighetsköpet afslutades,

hvaraf följer, att den åberopade enskilda affären blifvit i någon mån hämmad.

Då uti jordeböckerna är svårt att finna hemmanens rätta natur, enär ett och samma hemman kan i ena jordeboken vara skrifvet för skattefrälse och i en annan för frälseskatte, hvaraf blir en följd, att fullständig utredning om hemmanens rätta beskaffenhet är mycket svår och kanhända i vissa fall omöjlig, samt då åsyftadt varit, att all jord skulle komma i lika beskattning, får jag vördsamt föreslå,

att Riksdagen ville besluta, det hemman och lägenheter af frälseskatte natur måtte ställas i likhet med skattefrälse och således af statsverket inlösas, samt att under tiden, till dess en sådan inlösen blifvit verkställd, staten måtte bidraga med 30 procent till de utgifter, som för frälseskatteräntor utgå till enskild person.

Om remiss till vederbörligt utskott anhålles.

Stockholm den 12 maj 1887.

P. G. Petersson.
